

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงผลของกลุ่มจิตสัมพันธ์ต่อการเปิดเผยตนเองของนักศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ นักศึกษาที่เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์จะมีคะแนนการเปิดเผยตนเองสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์
2. หลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ นักศึกษาที่เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์จะมีคะแนนการเปิดเผยตนเองสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏนครราชสีมา ที่มีคะแนนการเปิดเผยตนเองตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 และต่ำกว่า คือ ตั้งแต่ 183 คะแนน ลงไป ที่สมัครเข้าใจเข้าร่วมในการวิจัย จำนวน 42 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 21 คน และกลุ่มควบคุม 21 คน โดยกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาที่สามารถเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนดได้อย่างต่อเนื่องครบ 21 ชั่วโมง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 จำนวน 6 คน กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 จำนวน 8 คน และกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 3 จำนวน 7 คน

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกลุ่มจิตสัมพันธ์ต่อการเปิดเผยตนเองของนักศึกษา โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลอง หมายถึงกลุ่มที่เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ กับกลุ่มควบคุม ซึ่งหมายถึงกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมจิตสัมพันธ์ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-Posttest Control Group Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดการเปิดเผยตนเอง ที่ผู้วิจัยได้พัฒนา จากแบบสอบถามการเปิดเผยตนเองของ S.M. Jourard (Jourard's Self - disclosure Questionnaire (JSDQ)) (Jourard and Lasakow , 1958 Panyard , 1971) โดยพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทยก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1ศึกษานำร่องการดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์กับกลุ่มนิสิตนักศึกษา จำนวน 6 กลุ่ม เพื่อหารูปแบบการดำเนินกลุ่มจิตสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย โดยยื่นหนังสือจากทาง คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อบริการบดี สถาบันราชภัฏนครราชสีมา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและดำเนินการทดลองกับนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครราชสีมา ชั้นปีที่ 1

1.3 ติดต่อขออนุญาตนำแบบวัดการเปิดเผยตนเองมาใช้ในการวิจัย โดยให้นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครราชสีมา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 283 คน ตอบแบบวัดการเปิดเผยตนเอง เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลก่อนดำเนินการกลุ่ม (pretest)

1.4 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนโดยรวมจากแบบวัดการเปิดเผยตนเอง โดยใช้ค่าคะแนนจากแบบวัดการเปิดเผยตนเองที่มีค่าตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 และต่ำกว่า คือ ตั้งแต่ 183 คะแนน ลงไป ได้นักศึกษาจำนวน 86 คน

1.5 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 42 คน จากจำนวน 86 คน โดยสอบถามความสมัครใจและความพร้อมในการเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ได้ต่อเนื่องครบ 21 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยให้รายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของกลุ่ม ลักษณะการดำเนินการกลุ่ม วันเวลา สถานที่ในการเข้ากลุ่ม และประโยชน์ที่จะได้รับ

1.6 สุ่มนักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัย และสามารถเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องครบ 21 ชั่วโมง เข้าในกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม เพื่อให้ได้สมาชิกกลุ่มละ 6-8 คน ซึ่งเป็นจำนวนสมาชิกที่เอื้อให้ปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพในเวลาที่กำหนด ได้สมาชิกในกลุ่มที่ 1 จำนวน 6 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 8 คน กลุ่มที่ 3 จำนวน 7 คน รวมเป็นนักศึกษาในกลุ่มทดลอง 21 คน ที่จะเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ ส่วนนักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัยที่ไม่สามารถเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ได้อย่างต่อเนื่อง แต่สามารถเข้ารับการวัดการเปิดเผยตนเองหลังจากการทดลองได้ จัดเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 21 คน

2 ระยะเวลาทดลอง

2.1 นำกลุ่มทดลองเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม โดยขออนุญาตใช้เทปบันทึกเสียงในการเข้าร่วมกลุ่มทุกครั้ง ซึ่งมีระยะเวลาดำเนินการกระบวนการกลุ่มเป็นเวลา ต่อเนื่องกัน 3 วัน 2 คืน รวมเวลาทั้งสิ้นกลุ่มละ 21 ชั่วโมง โดยกลุ่มจิตสัมพันธ์กลุ่มที่ 1 เริ่มตั้งแต่วันศุกร์ที่ 14 ธันวาคม 2544 เวลา 19.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 16 ธันวาคม 2544 เวลา 17.00 น. กลุ่มจิตสัมพันธ์กลุ่มที่ 2 ตั้งแต่วันศุกร์ที่ 21 ธันวาคม 2544 เวลา 19.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 23 ธันวาคม 2544 เวลา 17.00 น. กลุ่มจิตสัมพันธ์กลุ่มที่ 3 ตั้งแต่วันศุกร์ที่ 4 มกราคม 2545 เวลา 19.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ที่ 6 มกราคม 2545 เวลา 17.00 น. ณ บ้านพิบูลสวนเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

2.2 กลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์

3. ระยะเวลาหลังการทดลอง

3.1 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบวัดการเปิดเผยตนเองซ้ำอีกครั้ง โดยกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 ตอบแบบวัดการเปิดเผยตนเองในวันที่ 16 ธันวาคม 2544 กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 ตอบแบบวัดการเปิดเผยตนเองในวันที่ 23 ธันวาคม 2544 เวลา 17.00 น. กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 3 ตอบแบบวัดการเปิดเผยตนเองในวันที่ 6 มกราคม 2545 เวลา 17.00 น. ส่วนกลุ่มควบคุม ตอบแบบวัดในวันที่ 7 มกราคม 2545 เวลา 11.30 น. และเวลา 13.00 น.

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบให้คะแนนแบบวัดการเปิดเผยตนเอง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ และนำข้อมูลจากเทปบันทึกเสียงมาใช้ในการวิเคราะห์กระแสกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนการเปิดเผยตนเองของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังการทดลอง

2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนที่ได้จากแบบวัดการเปิดเผยตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มอิสระ (t-independent test)

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนที่ได้จากแบบวัดการเปิดเผยตนเองก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแต่ละกลุ่ม ทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มไม่อิสระ (t-dependent test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ นักศึกษาที่เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์มีคะแนนการเปิดเผยตนเองสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. หลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ นักศึกษาที่เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์มีคะแนนการเปิดเผยตนเองสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มจิตสัมพันธ์สามารถช่วยให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏนครราชสีมาเปิดเผยตนเองเพิ่มขึ้นได้ จึงน่าที่จะมีการนำกลุ่มจิตสัมพันธ์ไปใช้การเพิ่มการเปิดเผยตนเองให้กับนักศึกษาในสถาบันอื่น หรือในกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น พนักงาน กลุ่มคนงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ที่มีการเปิดเผยตนเองต่ำ
2. ในด้านการพัฒนาแบบวัด จากขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยพบว่าเรื่องราวที่เปิดเผยขึ้นอยู่กับบริบทของสังคม ในการพัฒนาแบบวัดจึงต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย
3. จาการวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มจิตสัมพันธ์มีผลต่อการเพิ่มการเปิดเผยตนเองของนักศึกษาได้จริง จึงควรมีการศึกษาเพื่อติดตามผลว่า นักศึกษายังคงเปิดเผยตนเองเพิ่มขึ้นได้อย่างเหมาะสมอยู่หรือมีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร หลังยุติกลุ่มจิตสัมพันธ์ไปแล้ว 1 เดือน หรือ 3 เดือน เพื่อประเมินระดับการเปิดเผยตนเองของนักศึกษาอีกครั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย